

DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / WWW.DSSS.CZ

ročník X. / číslo 37 / říjen – prosinec 2012 / zdarma

STOP zlodějským exekucím!

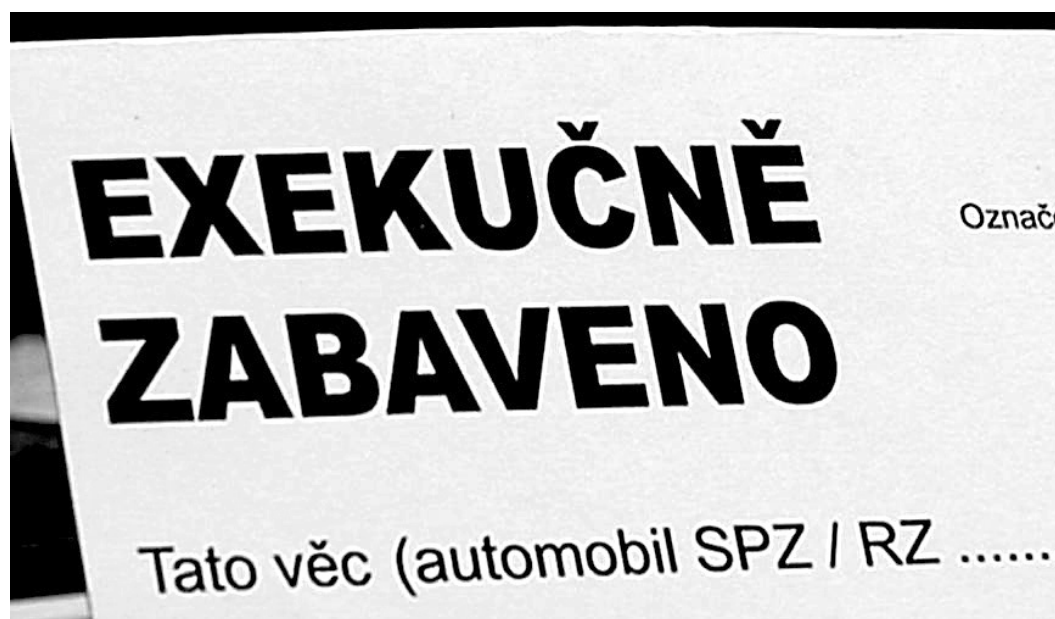
Současný demoliberální režim se zasloužil o to, že skoro jedna celá generace mladých je ztracena. Část podlehl propagandě západního konzumního způsobu života, pro kterou jsou peníze měřítkem úspěchu a společenské vážnosti. Další část se tomu snaží vyrovnat a vecpat se do této „společenské třídy“. Proto naslouchají vábníčkám úvěrových společností, které je lichvářskými úroky ožebračují a zavazují si je na celý život. Ale režimu tento stav vyhovuje. Jedni jako druzí se nebudou starat o politiku, o národní věci, protože pro ně je důležitý konzum, klanění zlatému teleti a splácení úvěrů za mobily, plazmy a další věci, bez kterých by nebyli cool.

Když se ale objeví skupina mládeže, nepolapená do těchto liberálních pastí, vyznávající národní hodnoty a mající nezlomnou vůli změnit politické klima v republice, tak režim zpozorní a této mládeži nabídne policejní pouta a pokroucené paragrafy na jejich pronásledování.

Zakázat reklamu na úvěry

Není to ale jen mládež, která trpí následky řvavé, lživé a všudypřítomné reklamy na úvěry. Jsou to i dospělí lidé, kteří podlehl profesionálním lhářům a zločinným lichvářům, jimž jdou na ruku gangsteři s exekutorskými průkazy. Je zde masa lidí, kteří si díky nim zkazili život a nemají žádné vyhlídky důstojného života, protože středobodem jejich života jsou splátky, splátky a zase splátky. Musí být z toho cesta, protože není možné, aby úzká skupina lidí ovládala pro své neoprávněné zisky významnou část občanů republiky. Prvním krokem musí být zákaz reklamy na spotřebitelské úvěry. Na cigarety a drogy je zakázána také, přitom spotřebitelské úvěry jsou v podstatě stejný mor.

Ministerstvo financí společensky akceptovatelné úroky a těm společnostem, které nabízejí lichvářské úroky, by se nemuselo vůbec splácet. Prostě – co se vám splátilo, to se vám splátilo – konec. Exekutoři by

byli omezeni ve svých právech a do bytů by museli vstupovat jen s povolením policie a za přítomnosti policie. Přičemž by čas policie exekutor hradil ze svého a nesměl by si to připočít ke svým nákladům vůči dlužníkovi. S exekutorem, který by vnikl do bytu bez povolení, by se nakládalo jako se zlodějem. Není možné, aby exekutoři pod vidinou peněz pronásledovali šestileté sirotky, kteří po rodičích „zdědili“ dluhy. Tuneláři si užívají na karibských plážích, ale systém umožňuje pronásledování dětí...

Politik exekutorem, dítě dlužníkem...

Je toho mnoho, co se musí změnit v této republice, aby nebyla ovládána úzkou skupinou zkorumpovaných politiků a jejich velkokapitálovými sponzory. V dnešní nejisté době musí mít stát v rukou strategické podniky a firmy hospodářského a sociálního významu. Není možné, aby se polostátní ČEZ čile stýkal s politiky vládními i opozičními a něco s nimi neustále projednával. Výsledek? Drahá elektřina a miliardové zisky ČEZu. Občané této země platí jeho investice na Balkáně, jejichž zhodnocení nepocítí slevami na platbách, ale vyšším účtem.

Není náhodou, že když ČEZ nabízel v době, kdy byl Ivan Langer (ODS) členem vlá-

dy, k prodeji téměř 24 tisíc pohledávek po splatnosti od domácností i podnikatelů, tak ty skupila těsně koncem roku 2007 společnost sídlící na Kypru, ale jejím jednatelem je právě dlouholetý kamarád exministra. Společnost se při vymáhání pohledávek nechává zastupovat advokátní kanceláří Pečený, Fučík, Langer (dříve Pečený and partners). V této kanceláři Langer před svým vládním angažmá dělal koncipienta za nadprůměrný osmdesátitisícový plat, tam se po pádu vlády v roce 2009 vrátil a zde se letos na jaře po složení advokátních zkoušek stal partnerem. Langerovo jméno se poté dostalo i do názvu kanceláře.

Zestátnit strategické podniky

V době ekonomické nejistoty, kdy eurozóna a potažmo světová ekonomika se potýká s existenčními problémy, musí mít republika ve svém držení strategické podniky. Nesmíme se bát myšlenky na opětovné zestátnění ČEZu, Letiště Praha, ČSA a uhelných společností. Zestátnění není znárodnění a la Únor 1948. Soukromé podnikání v republice by bylo nadále nedotknutelné. Je to pouhá obrana republiky a jejich občanů před ekonomickou nejistotou a zajištění strategické pohotovosti. Zisky těchto společností nesmí plynout do kapes úzké skupiny akcionářů, ale užitek z to-

Najdete na netu
Strategie DSSS
neprizpusobivi.dsss.cz
Dělnická mládež
delnickamladez.cz
DSSS Sever
radnice-litvinov.cz
Osobní stránky
tomasvandas.cz

DSSS zvítězila ve volbách v Ústeckém kraji

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) vni- má výsledek ve Studentských volbách 2012, které se pod záštitou organizace Člověk v tísni uskutečnily 7. září, jako vzkaz mladé nastupující generace, že již má dost zkorumpovaných parlamentních stran a přeje si radikální změnu.

STUDENTSKÉ VOLBY 2012

DSSS obdržela od studentů 10,4 % a v celkovém pořadí obsadila třetí místo. Nejlepšího výsledku dosáhla v Ústeckém kraji, kde se ziskem přes 18 % zvítězila. Jde tedy o výrazný posun nárůstu oblíbenosti oproti stejným volbám v roce 2010, kdy dělnická strana získala přes sedm procent hlasů.

„Výsledky studentského hlasování ukazují zodpovědný přístup mládeže k politickým otázkám, a v této souvislosti považujeme za nezbytné zahájit diskusi o snížení hranice volebního práva na šestnáct let,“ uvedl předseda DSSS Tomáš Vandas.

Úspěch DSSS mezi studenty je podle sdružení Dělnická mládež ještě hodnotnější při přihlídnutí ke skutečnosti, že většina hlasujících byla studenty především středních škol a gymnázií. „Mezi 170 školami, které se zapojily do studentských voleb, bylo pouze 18 učilišť. Při relativně dobrých výsledcích dělnické strany už při minulých volbách totiž její úspěch tehdy podle některých komentářů zajišťovala silná podpora právě z učilišť. Nyní se tedy ukázalo, že národovecká politika úspěšně získává podporu na všech typech škol,“ dodal předseda DM Erik Lamprecht (více v jeho komentáři na str. 3).

-red-

ho musí mít občané republiky.

Republika nemá peníze, ale přitom na účtech podvodníků, tunelářů, lobbistů jich je dost. Stát musí zpřísnit tresty za korupci a ekonomickou kriminalitu vůbec. Bezvýhradně propadnutí majetku viníků. Nepomůžte jim žádné taktické „odklonění“ majetku na manželku či strýce. Ekonomického kriminálního musí stát připravit o poslední košili. Výnos z jeho zlodějných půjdek do dětských nemocnic, dětských domovů či domovů pro seniory. Z černého majetku ekonomických gauderů budou mít užitek nejpotřebnější.

Radikální? Ano! Postihuje to ale pouze ty, kdož překračují zákony, okrádají společnost a nepocítivě bohatnou. Kdo dodržuje zákony tohoto státu, nemusí se ničeho bát. Nám jde jen o spravedlnost – sociální spravedlnost!

Mgr. JIŘÍ ŠTĚPÁNEK

Volte 53 nebo 80! Dělníci kandidují ve všech krajích

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) odevzdala kandidátní listiny ve všech třinácti krajích, kde se budou ve dnech 12. a 13. října volit krajská zastupitelstva. V devíti volebních krajích kandiduje DSSS pod názvem Dělnická strana sociální spravedlnosti – STOP NEPŘÍZPŮSOBIVÝM!, ve zbývajících (Olomoucký, Vysočina, Středočeský, Jihomoravský) pod klasickým názvem strany.

Celkem je doposud na kandidátních listinách uvedeno 431 kandidátů (v roce 2008 to bylo 202 kandidátů), z toho je 284 členů dělnické strany. DSSS také umožnila kandidaturu i zástupcům jiných politických stran a občanských sdružení.

V Ústeckém kraji kandiduje zastupitel Klášterce nad Ohří zvolený za Pravý Blok, v Jihočeském kraji je na kandidátce uveden člen Republikánské strany Čech, Moravy a Slezska. Nejvíce kandidátů je v Moravskoslezském kraji (70), v Ústeckém (60), v Jihočeském (56), ve Středočeském (41) a Karlovarském (39). Ve Středočeském kraji usilují o přízeň voličů i dva bývalí poslanci Parlamentu ČR za SPR-RSČ Rudolf Šmucr a Milan Loukota.

Krajskými lidry v jednotlivých krajích jsou: Karlovarský – Jiří Froněk, Plzeňský – Mgr. Jiří Štěpánek, Jihočeský – Vlastimil Vach, Středočeský – Svatopluk Černý, Ústecký – Petr Kotáb, Liberec-

ký – Jindřich Nestler, Královéhradecký – Vlastimil Ptáček, Pardubický – David Slavík, Vysočina – Ing. Libor Votava, Jihomoravský – Bc. Simona Skoumalová, Olomoucký – PhDr. Alena Ovčáčková, Moravskoslezský – Mgr. Václav Komárek, Zlínský – Michal Novák.

DSSS obdržela od Státní volební komise pro krajské volby dvě volební čísla. V devíti volebních krajích, kde kandiduje DSSS pod názvem Dělnická strana sociální spravedlnosti – STOP NEPŘÍZPŮSOBIVÝM! je to číslo 53, ve zbývajících krajích (Olomoucký, Vysočina, Středočeský, Jihomoravský) číslo 80.

Tiskové centrum DSSS

Zastavme zlodějské exekuce, zaznělo před Ministerstvem spravedlnosti

Pražská DSSS uspořádala v půli prázdnin protestní mítink před Ministerstvem spravedlnosti, který měl za cíl poukázat na špatnou a často nedostatečnou zákonnou úpravu problematiky exekucí. První s projevem vystoupil předseda krajské organizace DSSS Praha Jiří Petřivalský, který seznámil asi tři desítky přihlížejících diváků ze zkrácenou verzí programové-

ho bodu DSSS ohledně exekucí a dalších podobných témat. Celý programový bod můžete nalézt na str. 4.

Jako další vystoupil se svým příspěvkem výkonný místopředseda DSSS Mgr. Jiří Štěpánek (na snímku), který mimo jiné uvedl: „Sešli jsme se zde, abychom vyjádřili svůj nesouhlas s arogancí, zpupností a přezíravostí mnohých exe-

kutorů. Dá se říci, že tato demonstrace je také vyjádřením toho, že zde 23 let neexistuje vymahatelnost práva. Co je platné, že soud vyřkne verdikt, když viník se směje, protože se nemusí bát rozsudku. Chceme, aby se právo a spravedlnost vrátilo do rukou občanů této republiky. Nikdy neustoupíme od toho, aby právo platilo pro všechny stejně.“

Akce zaujala i některé úředníky Ministerstva spravedlnosti, kterým právě končila pracovní doba a museli tak procházet skrz naše shromáždění. Na akci dohlíželi i zástupci „politické“ policie, kteří zřejmě již objasnili všechny útoky na naše členy a sympatizanty, a tudíž se teď mohou ve volném čase věnovat pořizování videozáznamů z našich mítinků a dalším důležitým věcem.

Předseda pražských dělníků Jiří Petřivalský nám k danému mítinku uvedl: „Jsem rád, že se celá akce povedla. Tématika exekucí je bohužel aktuální pro stále více občanů naší země. Je nezbytně nutné, aby se změnila příslušná zákony tak, aby dlužníci nebyli jen bezmocné oběti zvláště exekutorské mašinérie.“

Tiskový odbor DSSS Praha

Předvolební kampaň v plném proudu

Mítinky předsedy Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáše Vandase ve třech městech na Chomutovsku byla v sobotu 8. září 2012 zahájena ostrá fáze předvolební kampaně k nadcházejícím krajským volbám v Ústeckém kraji.

První zastávka volebního týmu DSSS se uskutečnila ve Vejprtech, kde se mítinku zúčastnilo na padesát občanů. Další shromáždění následovalo v Klášterci nad Ohří, kde k přítomným promluvil kromě Tomáše Vandase také

místní zastupitel Jaroslav Krejsa, který se nyní uchází o funkci krajského zastupitele na kandidátní listině DSSS. Poslední mítink byl uskutečněn v Jirkově.

Sobotní den ale neprobíhal pouze ve znamení předvolebních mítinků. Byla rovněž zahájena i letáková a plakátovací kampaň DSSS na několika místech kraje. Nové plakáty s předsedou strany Tomášem Vandasem a kandidáty do krajského zastupitelstva tak začaly plnit plakátovací plochy a obča-

ně některých měst již mohli nalézt ve svých poštovních schránkách naše předvolební letáky.

Tomáš Vandas během předvolebního turné v září a říjnu navštíví ještě tato města: Chodov, Sokolov, Ostrov, Karlovy Vary, Nejdek, Rotava, Znojmo, Břeclav, Hustopeče, Brno, Havířov, Ostrava, Opava, Frýdek-Místek, Nový Jičín, Plzeň, Zatec, Most, Litvínov.

Více na www.dsss.cz/kalendar-akci.

-red-

Cikáni v Krupce nechtějí dodržovat pořádek, který nařizuje vyhláška DSSS

Jen několik týdnů, konkrétně od 10. července 2012, platí v Krupce na Teplicku Obecně závazná vyhláška o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku a estetického vzhledu města, kterou ve spolupráci s Městskou policií připravili a zpracovali zastupitelé za DSSS.

Jejím cílem je předcházení narušování veřejného pořádku ve městě, ochrana veřejné zeleně a zvýšení estetické hodnoty vzhledu města. Omezuje činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek nebo být v rozporu s dobrými mravíky, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, být v rozporu s ochranou veřejné zeleně nebo narušovat estetický vzhled města dle místních pod-

mínek na území města Krupka. Dále zakazuje umístování předmětů bez souhlasu vlastníka na veškeré veřejné zeleni a na veřejných prostranstvích vymezených vyhláškou. Zakazuje také sezení na stavebních částech a zařízeních, které k takovému účelu nejsou určeny (palisády, zděné a betonové zídky a zábrany, odpadkové koše apod.)

Proti této vyhlášce chtějí de-

monstrovat cikáni z krupského sídliště Maršov. Kromě zrušení vyhlášky chtějí například také nové lavičky. Těch přitom bylo na sídlišti dostatek, ale byly zničeny jeho nepřizpůsobivými obyvateli, kteří je rozebrali a spálili na ohništích.

Dále ve svém prohlášení, které podepsal jeden z organizátorů protestu Jozef Miker, kritizují neexistenci dětského hřiště v Maršo-

vě a požadují jeho vybudování. Fakt je však takový, že dětské hřiště bylo vybudováno v loňském roce u blízkého supermarketu Tesco, ale během necelého čtvrt roku jej podle svědectví místních občanů cikánští výrostci poničili takovým způsobem, že muselo být zcela odstraněno, neboť na něm hrozilo vážné nebezpečí úrazu.

Strážníci, kteří na dodržování výše zmíněné vyhlášky dohlížejí, prozatím cikány z Maršova na její platnost upozorňují, ale nijak netrestají, neboť do konce měsíce srpna pro ně platí doba tzv. hájení. V jiných částech města ale prý již padají za její porušení pokuty.

Tiskový odbor DSSS Sever

Soukromí exekutoři – zlodějina posvěcená státem

Exekuce neboli výkon rozhodnutí, znamená vynucení plnění, které povinnému ukládá vykonatelné rozhodnutí a které povinný nesplnil dobrovolně. Potud je to v pořádku. Všichni souhlasíme s tím, že pokud se máme nazývat právním státem, musí zde být soudní mocí právo nejen nalézáno, ale v případě neplnění také vynuceno. Jde ovšem o to jak.

Soukromé exekutory stvořila ČSSD s pomocí ODS

Do roku 2001 upravoval (a dosud upravuje) výkon rozhodnutí po procesní stránce zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (OSŘ), v části šesté § 251 a násl. V rámci každého okresního soudu fungoval určitý počet soudních vykonavatelů, placených státem, kteří vykonávali část státní moci, neboť výkon rozhodnutí je výkonem státní moci. Stále se hovořilo o tom, že vymáhání práva je neefektivní, že jsou soudní vykonavatelé pomalí a určitě také bylo třeba vymyslet nějaký byznys. A tak menšinová vláda ČSSD na návrh ministra spravedlnosti Bureše předložila zákon, přijatý jako zákon č. 120/2001 Sb., Exekutorský řád. V rámci tohoto zákona přenesl tehdy stát část výkonu státní moci na soukromé podnikatelské subjekty, a to prakticky bez jakékoli zpětné kontroly a tvrdých trestů za excesy. A i zde platí: „Co zaseješ, tak sklidiš.“ Sklídili hlavně slušní občané, protože gaune-

ři si vždycky najdou cestu, jak zákony obejít, a u nás to platí několikanásobně. Nelze však obviňovat pouze vládu ČSSD, která v té době vládla v rámci tzv. Koaliční smlouvy, protože tento zákon umožnili prohlasovat jejich partneři z ODS, se kterými si ČSSD rozdělila státní posty a výkon moci. Tudíž ono „ne my, to oni“ není tady určitě na místě.

Na základě tohoto zákona byla dána soukromým exekutorům pravomoc nad rámec OSŘ a také kontrola soukromých exekutorů byla postavena pod stavovskou organizaci – Exekutorskou komoru, tedy sami sobě, zatímco soudní vykonavatel je v pracovním poměru vůči státu a za své přehmaty může být propuštěn v souladu s příslušnými právními předpisy. Soukromý exekutor může být na základě kárné žaloby také odvolán, ale to už musí být opravdu prohřešky do očí bijící.

Právní úprava výkonu rozhodnutí je roztržštěná, a proto umožňuje některé interpretační nesrovnalosti a podporuje i zvlášť soukromých exekutorů. Vedle sebe stojí dva subjekty, které jsou ze zákona oprávněné exekuce vykonávat – soudní vykonavatelé, kteří jsou levnější pro dlužníka, a kde náklady výkonu rozhodnutí jsou příjmem státního rozpočtu, a soukromí exekutoři, kteří jsou pro dlužníka dražší a možná jsou i „efektivnější“, ale náklady řízení plynou do jejich kapes a stát má příjmy pouze z „daní“. Základní normou, kte-

rá upravuje výkon činnosti soudních vykonavatelů, je OSŘ v části 6, § 251 a násl. Základní normou, která upravuje činnost soukromých exekutorů, je zák. č. 120/2001Sb, Exekutorský řád, se subsidiární platností OSŘ.

To, co je zejména trnem v oku, jsou odměny exekutorů. Dle § 6 Vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ze dne 5. 9. 2001 o odměnách má exekutor nárok na odměnu, která je odstupňována podle výše dluhu – do 3 000 000 Kč je to 15 %, od 3 do 50 000 000 Kč je to 10 %, od 50 do 250 000 000 Kč je to 5 % a nad 250 000 000 Kč je to 1 %. Minimální odměna exekutora činí 3 000 Kč, což u malých dluhů v řádu několika stovek či tisícovek může způsobit několikanásobné navýšení dluhu. Jestliže dlužník dobrovolně zaplatil a exekuce je zrušena, náleží mu 50 % odměny, což je slušné za nic.

Konec dluhu v nedohlednu

Kromě odměny náleží exekutorovi ještě další náklady. Zejména náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s prováděním exekuce – soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů. Tady je třeba

pozastavit se zejména nad cestovními náhradami, upravenými zákonem č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů. Toho využívají často některé leasingové a úvěrové společnosti, které mají dohody s určitými exekutorskými úřady a úmyslně si najímají exekutory z druhé strany republiky. A tak si udělá exekutor výlet například z Ostravy do Prahy, navštíví třeba 5 dlužníků, každému naučtuje okolo 1 600 Kč, což je vynásobeno pěti 8 000 Kč, odečteme cenu benzínu 2 000 Kč a za jeden den je šestka v kapse.

Ale to ještě není všechno – kromě toho, pokud exekutor není místní, má nárok podle § 14 cit. Vyhl. na náhradu za ztrátu času, tedy čas strávený cestou z místa sídla úřadu do místa bydliště (sídla) dlužníka. Za každou započatou čtvrt hodinu 50 Kč. Z Ostravy do Prahy pojedete tak 3 hodiny, než se protlučte Prahou, uběhne další hodina a do toho započítáme cestu zpátky, tj. 8 hodin x 50 Kč x 4 = 1 600 Kč. A naučtuje to všem. A když nedej bože bude muset k dlužníkovi třeba víckrát, to se bude dlužník divit, že se nemůže dobrat konce dluhu. To se nám to cestuje, když to dlužník zaplatí.

Další kontroverzní otázkou je výkon rozhodnutí prodejem movitých a nemovitých věcí. V § 322 dává OSŘ taxativní výčet věcí,

(Pokračování na str. 4)

Vietnamské obchody neplatí daně

Současná protilidová vláda neustále škrtá sociální, zdravotní a zaměstnanecké výdaje. Je to vláda škrtů. Škrtat umí, to jde lehce, ale s výběrem daní a dalších příjmů je to už horší, či spíše katastrofální. Ministr Kalousek sverepě zvyšuje DPH, aby následně stát vybral minimální zvýšení, které rozhodně neodpovídá plánovanému výběru této daně. Díky rostoucímu DPH, které bude v budoucnu ještě vyšší, se zdrazují základní potraviny a služby, které využívá každá česká rodina. Mnohé potraviny jsou dražší než v sousedním Německu, ale stát z toho nemá nic. Lidé nenakupují, šetří, a tím samozřejmě tolik potřebné peníze k oživení ekonomiky chybí.

Nedávno vyšla státním tiskem zpráva, že jen pět procent vietnamských a dalších zahraničních obchodníků platí DPH. Zde vůbec nejde o to, že tyto obchodníci jsou cizinci, potažmo většinou Vi-

etnamci. Zde to svědčí o naprosté neschopnosti režimu udělat to nezákladnější, co musí udělat každý stát všude ve světě – vybrat daně. A to se této republice nedaří. Škrtnout státní podporu průmyslu, to umí, škrtnout lázně z pracovního procesu nemocným zaměstnancům, to umí, či rušit nemocnice, to jim jde. Vše to zaplatí zaměstnanec.

Problém vietnamských či ostatních zahraničních krámků a drobných živností je také v tom, že české krámků z malých obcí mizí a obyvatelé, většinou senioři a matky s dětmi, nemají možnost nákupu základních potravin. Když už tam obchod je, jsou to většinou vietnamské potraviny – drobné zboží, protože krámků českého či moravského živnostníka se neudrží, nemůže konkurovat zahraničnímu sousedovi.

Není to mnohdy v tom, že by náš člověk nebyl, jak se říká do obchodu, ale zázemí vietnam-

ských večerek je odlišné oproti zvyklostem české konkurence. Vietnamsci nemají zaměstnance, většinou používají krámků jako obydlí, to znamená, že tam i spí, a tím se jim snižují náklady na bydlení a další služby. Proto mohou mít otevřeno denně do noci. O děti je postaráno přímo v krámků, oni tam vyrůstají spolu s matkou, která tam prodává.

V republice žije významně početná vietnamská komunita, která ústy svých oficiálních představitelů deklaruje vůli sžít se s českým prostředím. Tím, že zcela opomíjejí placení nezákladnější daně, tak to asi z integrací tak vážně nemyslí. Jejich děti využívají české školství, stojící na základech učení Komenského, všichni se léčí ve zdravotnictví, ve kterém vám, slovy českého písničkáře, „doktor nenapíše berle z bambusu“, a žijí v zemi, kde „po ryži není bídní“.

Ano, již slyším slova o tom, že i domácí živ-

Do krajských voleb odhodlaně. Jako ve sportu

Olympijské hry v Londýně, v nichž jsme fandili našim sportovcům a tleskali medailistům, skončily. Ale už v říjnu začne jiné soutěžní klání – volby do krajských zastupitelstev. Jako bývalý vrcholový sportovec vím, jak je důležitá příprava, která je zárukou dobrých výsledků. Dá se říci, že tyto krajské volby jsou pro naši zemi důležitější než zmíněná olympiáda v televizi. Tyto volby ovlivní život a budoucnost všech obyvatel republiky v současné nelehké sociální a ekonomické situaci.

Bylo by špatné zůstat sedět doma, protože si budu myslet, že nic neovlivním a že krajské volby nemohou řešit celospolečenské problémy. To je velká chyba, protože politika je všechno, co nás obklopuje, všechno, s čím se každodenně setkáváme. Proto se musí vybrat takoví kandidáti a taková strana, která se nekompromitovala a nepodílela se na korupci, klientelismu a na rozkrádání státu. Rozhodně ale nemám na mysli nově vzniklé subjekty, které jsou vytvořeny médii anebo pochybnými milonáři.

Jestliže chceme měnit a napravovat republiku, musíme se spolehnout pouze na lidi, kteří dobře vědí o problémech, které zde obyvatelé zažívají. Oni je nevidí za tmavými skly limuzín, oni ty problémy prožívají na vlastní kůži, a právě tato zkušenost je žene do politického boje za nápravu.

OTA ZAREMBA

Za dobu strávenou v řadách dělnické strany mohu říci, že kandidáti a představitelé této strany problémy znají a vědí, o čem je život v této republice, jaké to je pracovat za neprůměrné mzdy, každodenně se bát o práci a riskovat za svůj politický názor železka.

Ptám se vás, chcete volit ty, kdož jen sedí a myslí na vlastní prospěch a na občany se obrací jen jednou za čtyři roky, když je kampaň, anebo dáte hlas tomu, kdo deset let dělá politiku pro občany a s občany?

Moravskoslezský kraj byl, je a bude vždy krajem tvrdých pracantů, kteří si na své živobytí vydělávají poctivou dřinou a nikdy neutečou od rozdělané práce. Vždy šli na věc přímo a rázně. Přesně tohle dělají kandidáti a členové DSSS před krajskými volbami.

V Moravskoslezském kraji budeme reagovat na dva palčivé problémy regionu – nezaměstnanost a bezpečnost v ulicích. Ostatní politické strany politicky kšeftují v parlamentu anebo loví pochybné sponzory z řad tunelářů. Dělníci jsou na náměstích, kde občanům ukazují alternativu a řešení politicko-ekonomických problémů. Volba je pro mě jasná!

Podpora dělnické strany mezi studenty za dva roky zesílila

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) získala při studentských volbách 10,4 % hlasů a mezi všemi stranami se umístila na třetím místě. Nechala tak mj. za sebou i parlamentní ODS, ČSSD nebo komunisty. Oproti minulým studentským volbám z roku 2010 si DSSS poměrně polepšila. Tehdy byla mezi stranami pátá se ziskem 7,14 %.

Dělnická mládež (DM) takový úspěch jediné pronárodní české politické strany jednoznačně kvituje. Zároveň se ukazuje, že DM zvolila velmi správně svoji dlouhodobou koncepci zaměřenou směrem ven na školní mládež. Právě přímo na školní mládež zaměřená kampaň Školní dvůr má i do budoucna výrazný potenciál jako přímý prostředek pro představení našich nezkraslených pohledů na svět mladým lidem.

Úspěch DSSS mezi studenty je ještě hodnotnější při přihlednutí ke skutečnosti, že většina hlasujících byla studenty především středních škol a gymnázií. Mezi 170 školami, které se zapojily do studentských voleb, bylo pouze 18 učilišť. Při rela-

tivně dobrých výsledcích dělnické strany už při minulých volbách totiž její úspěch tehdy podle některých komentářů zajistila silná podpora právě z učilišť. Nyní se tedy ukázalo, že národovecká politika úspěšně získává podporu na všech typech škol.

Budeme dál pracovat na tom, aby křivka podpory dále stoupala bez ohledu na třídu či vzdělání jednotlivců. Politika DSSS totiž není jen pro nějakou skupinu, ale její dopady jsou prospěšné především národu jako celku. Právě nyní se tak nabízí pro dělnickou stranu ideální období k přechodu od stavění na nestálých prostředních hlasech k vytvoření pevné základny národoveckých voličů, na které půjde budovat nastávající vysoké ambice.

Na závěr stojí ještě za to zmínit komentář Karla Strachoty, ředitele programu Jeden svět na školách, v rámci nějž se volby konaly, k výsledkům voleb. „Výsledky Studentských voleb 2012 jsou v mnohém překvapivé i alarmující. Přesto je považujeme za důležité a doufáme, že povedou k širší společenské diskusi a reflexi,“ svěčuje se pan Strachota se svým rozporuplným dojmem z výsledků.

Nebylo mi jasné, proč by výsledky měly být „alarmující“, dokud jsem se nepodíval, co je vlastně „Jeden svět na školách“ zač. V rámci svého vzdělávacího programu chtějí studentům do hlav vtoukat podle zveřejněných klíčových témat například pravdy o nedemokratických režimech (jistě to jsou ty, které vlastní ropu a nechťejí se s ní dělit s USA; o tom se v demokracii nepochybuje) nebo problematiku rasismu, sociálního vyloučení a homofobie.

Alarmující mohou být tedy výsledky pouze při obavách, že by se při skutečném volebním úspěchu dělnické strany podobným, české mládeži neprospěšným projektem nedostalo podpory. My totiž nehodláme využívat školy k nenápadnému vtoukání režimu poplatných názorů. Škola musí především vychovávat jedince s morálními závazky ke svému okolí, jejichž nabyté schopnosti budou prospěšné celku. Pouze tak lze vytvořit uvnitř naší země národní společenství namísto konzumní společnosti sobeckých jednotlivců.

ERIK LAMPRECHT, předseda DM

Myšlení lidí je stále stejné

A političnost s politickou barvoslepostí nás přivedly k „Vítěznému únoru“ KSC a rokem 1948 k masivnímu vymývání mozků obyvatelstva. Cenzura kontrolovala myšlení a k životu stačily směrnice ÚV KSC. Lidé apolitizovali, které politika nezajímala, dali ve volbách svůj hlas KSC a konečně z popudu KSC začali myslet „politicky“.

Po sametové revoluci, po níž došlo (bez plebiscitu) k vymazání právě osvobozeného Československa, k vymazání Československa z mapy Evropy, přišli noví usměrňovatelé našeho myšlení. Tak se dnes upravuje myšlení k potřebě politiků a jejich skrytých i otevřených cílů. Politiky k nám promlouvají přes média. A ten, kdo média vlastní, usměrňuje i vládece.

Současná ekonomická situace ve světě je obdobná té, jaká byla těsně před vypuknutím velké krize v roce 1929. Má stejnou příčinu – politika nevmešování se státu do hospodářských problémů.

Současný světový vývoj kapitálu, kdy na finančních trzích rostou spekulativní obchody a umělé machinace s kurzy valut a cenných papírů, ohrožuje ekonomiku celých států. Pro porovnání – během patnácti let vzrostl objem světového produktu

3krát, objem světového kapitálu 8krát, ale finančních transakcí 15krát. Finanční trh se stává samoučelným a podkopává ekonomiku mnoha států.

Renomovaní světoví ekonomové jsou zmatení masovou nezaměstnaností a rostoucí bídou v době hospodářského rozmachu, kdy stoupá produktivita práce a vznikají pohádková bohatství. Zdá se, že od velkých ekonomů se spásy nedočkáme.

Bude to chít politiku, která nazve věci pravými jmény. Politiku s velkým P, která se postaví proti diktátu současného jediného správného myšlení. Ano, je to předseda politické strany DSSS Mgr. Tomáš Vandas, obdivovatel Franklina Delana Roosevelta, jenž odvážně a rychle vybudoval ochranná sociální opatření, zavedl pravidla hry a posílil viditelnou ruku státu.

Dnešní ideologové a „mocní“ Mgr. Vandase nemají rádi, obviňují ho z populismu, rasismu a nacionalismu. Ale co hlásá pan Tomáš Vandas na náměstích, to je sociální zabezpečení, podpora v nezaměstnanosti, veřejné práce, zemědělské dotace, čestné a férové obchodní smlouvy, zaručenou minimální mzdu (ne však tu dnešní), ohraničenou délku pracovní doby, kolektivní vyjedná-

vání a smlouvy – v podstatě zachraňuje kapitalismus. I jeho citace jsou shodné s Rooseveltem, který prohlásil, že míra pokroku nespočívá v tom, zda zvýšíme blahobyt těch, kteří mají dost, nýbrž v tom, zda zabezpečíme ty, kteří mají málo.

Zaměstnanost chce Tomáš Vandas zvyšovat zásluhou státního programu veřejných prací, tzn. rozvojem infrastruktury, ochranou životního prostředí, využíváním nových technologií a inovací, rozvojem vědy a školství, zakládáním zemědělských a výrobních družstev, podporou umění apod.

Je mu vyčítáno, že chce spravedlnost pro všechny, což je základem pokojného soužití a prosperity. Stát má podporovat rodinu založenou na trvalém svazku jednoho muže a jedné ženy. Současná krize má své kořeny především v krizi morální, budoucnost naší země je křesťanství, a ne islám. Máme být hrdí na svou historii, tradici a kulturu. Náš stát patří do Evropy jako suverénní partner, nikoli jako vazal EU (Europrotektorát).

Proto je pan Vandas nebezpečný pro vládnoucí garnituru a jeho názory nemohou být prezentovány v médiích, aby se s nimi občané seznámili.

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK, IVETA MACHOVÁ

nostníci či podnikatelé neplatí daně a nemůžeme to svadět všechno na cizince. Neplacení daní se stalo za posledních dvaadvacet let jistým národním sportem. I mezi domácími podnikateli je dost hříšníků. A proto zde má nastoupit stát a vybrat daně – padni komu padni. Kdo má živnostenské oprávnění, musí dodržovat zákony této země. Budou-li všichni řádně odvádět DPH a další daně, tak se startovní čára podnikání vyrovná a bude spravedlivá, nikdo nebude zvýhodňován před druhým. Kvalitu služeb poznají především zákazníci v odlehklých obcích, kam se konečně vrátí české živnosti. A pak můžeme vyhlásit heslo: Český zákazník v českém obchodě.

To však není žádné „xenofobní“ prohlášení, ale pouze podpora českého a moravského živnostnictva. Myslíte si, že do tureckých krámků v sousedním Německu chodí masově nakupovat místní? Ale kdeže, to jsou většinou krámků pro vlastní komunitu. Zde nesmíme vytvářet život komunit, které žijí sami pro sebe a jen berou z společného krajce. Oni se musí spolupodílet na upečení tohoto krajce.

Ať v této zemi podniká jakákoliv národnost, tak musí přesně dodržovat naše zákony a stát se musí postarat, aby tomu tak bylo. Jedině tak se vytvoří spravedlivé podnikatelské prostředí, ve kterém si český a moravský zákazník vybere.

Mgr. JIŘÍ ŠTĚPÁNEK

Glosy

Rádobydemokrat Franz

Od hlavy k patě potetovaný kandidát na prezidenta České republiky Vladimír Franz podpořil svým podpisem ostatní prezidentské kandidáty. Prý chce pomoci na startovní čáře všem demokraticky smýšlejícím uchazečům. Podepsat odmítl pouze petice na podporu kandidatury Petra Cibulky a předsedy DSSS Tomáše Vandase.

Petr Cibulka je podle něj pravděpodobně nedemokratickým kandidátem proto, že dlouhá léta aktivně bojuje proti vlivu komunistů, současných i těch bývalých. Tomáš Vandas zase bojuje za práva všech slušných lidí a odmítá zvýhodňování kohokoliv jen na základě barvy jeho pleť. To je však v naší pseudodemokracii nepřijatelné. Zde jsou práva menšin nadřazovaná nad práva většiny. Zde bují rasismus naruby.

Vladimír Franz se svým postojem zařadil po bok všech, kteří mají plná ústa demokracie a tolerance, ale ve skutečnosti potlačují právo na svobodu slova a smýšlení. Děkuji, ale takového prezidenta rozhodně nechci a pochybuji, že by mu svou podporu vyjádřili alespoň pohádkové postavky zvané Šmoulové, které svým modrým vzhledem velmi výrazně připomíná.

KAREL NOVÁK

Poslanecká imunita ochrání nás u koryta

Na Slovensku se stala věc, která je v českých poměrech snad nemyslitelná. Všech tamních 144 poslanců totiž podpořilo návrh na zrušení své trestněprávní imunity. Zůstane jim tak pouze imunita na výroky pronesené v parlamentu. V ostatních případech budou stejně postížitelní jako kterýkoliv občan země.

V České republice se o zrušení poslanecké imunity diskutuje již velmi dlouho. Návrhů na její omezení bylo předloženo již několik, ale ani jeden se neprosadil nepodařilo. A to přesto, že politici napříč stranami do médií říkali a říkají, že by takový návrh rozhodně podpořili. Kde je tedy zakopaný pes?

Krok slovenských zákonodárců kritizují v naší zemi především představitelé ČSSD. Podle šéfa jejich poslaneckého klubu Jeronýma Tejce jde o populismus. Podobný názor zastává i senátor ČSSD Miroslav Antl a další politici. Dočkáme se tedy zrušení imunity zákonodárců i u nás a budou se na ně vztahovat zákony stejně jako na každého z nás? Nebo budeme stále slyšet výmluvy, proč to nešlo, nejde a nepůjde?

Přiznám se, že myšlení českých poslanců celkem chápu. Stačí se jenom podívat, o kolik z nich se zajímají orgány činné v trestním řízení. Tolik jich snad nemají nikde jinde na světě. Oni sami sice velice hlasitě upozorňují, že zde vždy existuje možnost jejich vydání, ale přesto berou svoji imunitu jako pomocnou berličku, která se může, ale také nemusí zlomit.

Proč takové chování? Mnozí mají pravděpodobně oprávněný strach, že mezi dalšími trestně stíhanými se mohou ocitnout právě oni. Proto budou stále halasně upozorňovat na své kolegy, které k trestnímu stíhání vydali, ale zároveň mlčí o těch, kteří policejnímu zájmu unikli a doufají, že v případě provalení svých vlastních hříchů se zařadí po jejich bok.

RADIM VOŠTŘÍ

Soukromí exekutoři – zlodějina posvěcená státem

(Dokončení ze str. 2)

kteří nesmí být předmětem výkonu rozhodnutí: a) běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti, b) snubní prsten a jiné předměty podobné povahy, c) zdravotnické potřeby a jiné věci, které povinný potřebuje vzhledem ke své nemoci nebo tělesné vadě, d) hotové peníze do částky odpovídající dvojnásobku životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu (80c). Praxe zde bývá různá případ od případu, zvláště co se týče běžného vybavení domácnosti – někdo považuje za běžné vybavení standardní nábytek, televizi (samozřejmě ne plazmu za 50 tis.), pračku, mikrovlnku, sporák a počítač nižší hodnoty, zvláště žijí-li v domácnosti děti. Jsou exekutoři, kteří jen aby vykázali činnost, seberou, co jim přijde pod ruku bez ohledu na hodnotu a zákon. V televizi byl případ babičky, která dlužila za telefon a vychovávala po smrti rodičů vnuka. Tomu exekutoři sebrali i postel. A často je to i schválnost a snaha o to, aby dlužník peníze sehnal. Také ustanovení o hotových penězích se někdy nedodržuje, a pokud exekutor peníze najde, prostě je zabaví. Někteří také zabavují majetek cizích třetích osob, např. firemní počítače zapůjčené zaměstnanci, bez ohledu na to, že dlužník na místě prokáže, že mu nepatří. Vlastník se pak složitě musí domáhat vyloučení věcí z exekuce a jejich vydání, což může trvat i několik měsíců. Rychle sebrat a pomalu vrátit.

náklady na exekuci, porušuje ale právo věřitele na volbu exekutora. Exekutorům se nelíbí, protože je připraví o část příjmů.

Zrušení exekutorských zápisů se logicky exekutorům nezamlouvá, protože je připravuje o část snadných příjmů. Logické se jeví odůvodnění o rozdělení činnosti mezi tři právní profese – advokáti poskytují právní pomoc, notáři vedou dědické řízení a sepisují veřejné listiny a exekutoři vedou výkon rozhodnutí.

Přenášení dalších pravomocí na exekutoři – stát si ponechá výkon rozhodnutí týkajících se zejména nezletilých dětí, vyklizení bytu a cizích rozhodnutí. Alternativně bude možno zvolit mezi vykonavatelem a exekutorem např. v případě vymáhání dlužného výživného.

Ostatní věci budou přikázány do pravomocí exekutorů. S tím nelze souhlasit, neboť to povede k monopolizaci soukromých subjektů v oblasti výkonu státní moci a v konečném důsledku k narůstání bezpráví a odírání lidí.

Problém exekucí není jen problémem právním, ale i morálním. Celá společnost je jen a jen o penězích. Bankovní i nebankovní instituce reklamují snadné půjčky, kterých si lze vzít i několik v krátké době. Mnoho domácností si tak mohlo dovolit koupit věci, na které by při svých příjmech nedosáhly. Když lidé nemohli splácet, vytloukali klín klínem a dostali se do spirály zadluženosti. Lze souhlasit s tím, aby u každé reklamy na půjčku stálo i varování, tak jako je

to na cigaretách, „neuvážené půjčování vede k zadlužování a bankrotu“ nebo nějak podobně. Dále podporujeme výkon finanční gramotnosti na základních a středních školách, kde by bylo dětem a mladým lidem vštěpováno, jak správně hospodařit s penězi.

Dalším obrovským problémem jsou tzv. inkasní společnosti, kterým úvěrové společnosti předávají balíky svých pohledávek. Jediné, co tyto společnosti umí, je vyhrožovat, namísto zprostředkování rozumné dohody mezi věřitelem a dlužníkem. Sice se tváří, že nabízejí splátkové kalendáře, ale ty jsou jednostranně výhodné pouze pro ně a často chtějí jako počáteční splátku až 30 % dluhu, což je pro lidi v tísní neúnosné. Pokud chce dlužník splácet a nenabízí extrémně nízkou částku např. 200 Kč při 50 000 Kč dluhu, ale třeba 2 000 Kč, měl by ho věřitel nechat splácet. Je to pro něho pořad lepší, než kdyby nesplácel nic a musel běhat po soudech. Pů-

sobení těchto agentur navíc prodražuje dluh a je to parazitování na tíživé situaci dlužníka.

Prýč s lichvou!

Lichvářské úroky v různých formách na-prosto jasně a nekompromisně postavit mimo zákon a trestat. Některé společnosti je maskují za manipulační poplatky spojené s poskytnutím půjčky, např. PROVIDENT. Koneckonců, i když si člověk vezme bankovní půjčku s úrokem 14–20 %, zaplatí za 3–4 roky pomalu jednou tolik. A to samé platí o hypotékách, sice úrok 4 % zní slibně, ale v konečném součtu za 30 let zaplatí dlužník místo půjčených 2,5 mil. 5,5 mil. Lichva posvěcená státem. Stát musí zákonem stanovit strop úroků, společný pro všechny instituce v zemi.

Zprostředkovatelé půjček. Na trhu se objevilo mnoho firem, které parazitují na tíživé situaci dlužníků a ždímov z nich často poslední peníze, neboť člověk v tísní uvažuje jinak a zkratovitě. Inkasují částky od několika tisíc po desetitisíce za příslib půjčky, kterou ve finále dotýčný neobdrží. Dávají klientům podepisovat smlouvy o půjčce, ve kterých drobným písmem uvádí, že jde o poplatek za administrativní procesování osobních dat apod., a klient nemá nárok na vrácení peněz. Je to zlodějina a podvod a jako takový musí být trestním právem přísně trestán, protože využívá něčí tísně.

Rozhodčí doložky většinou využívají soukromí poskytovatelé půjček, kteří tím obcházejí zdoluhavé soudní rozhodování. Tyto doložky jsou pro dlužníka nevýhodné, protože zde nemůže uplatňovat některé námítky a případ také není posuzován nezávislými soudci, ale rozhodci, kteří jsou vybráni z řad osob příznivě nakloněných věřiteli. S tím také souvisí již zmiňované působení zjevně podjatých exekutorů, kteří pracují ve prospěch těchto úvěrových společností a vydělávají mj. také na cestovních náhradách.

Je třeba zakázat zákonem exekuce, které zjevně poškozují dlužníka svou neúměrností, např. prodej bytu v hodnotě několika milionů pro dluh 100 tis. Při soupisu movitých věcí dlužníka musí být na místě vyloučeny z exekuce věci, u kterých dlužník prokáže, že nejsou v jeho vlastnictví. U věcí, kde vlastnictví dlužník neprokáže na místě, stanovit dostatečnou lhůtu pro osvědčení vlastnictví. Pokud tak dlužník neučiní, budou věci zahrnuty do exekuce. To proto, aby se třetí osoba, jejíž práva by mohla být dotčena, nemusela zdoluhavě domáhat vynětí svých věcí z exekuce, příp. jejich vydání.

Exekuce nesmí člověka zlikvidovat

Tvrdě a nekompromisně trestat excesy exekutorů. Exekutor vykonává přeneseně

státní moc a jako takový musí také jednat. Od účinnosti Exekutorského zákona jsme byli svědky nejednoho excesu a porušení zákona, které však často nebylo postižené. Trestat exekutoři, vykonavatele a jejich zaměstnance za porušování zákona včetně postihu trestního je nejen žádoucí, ale v určitých případech nezbytné. Zaměstnanci exekutora, tak jako vykonavatelé a jeho zástupci, musí mít čistý trestní rejstřík, což v zákoně jako podmínka není. Jak sám veřejně jeden exekutor přiznal, toto povolání je značně nepopulární, a proto zaměstnávají často i osoby s kriminální minulostí, včetně pachatelů závažných násilných činů.

Co se Dělnické strany sociální spravedlnosti týká, jsme pro rozpoutání diskuse o úplném zrušení institutu soukromých exekutorů, vrácení státní zpět do rukou soudů a jejich vykonavatelů a posílení stavu soudních vykonavatelů. Některými činnostmi by pak mohli být pověřeni také soudní čekatelé a vyšší soudní úředníci, příp. zástupci vykonavatelů.

Také by měla být jasně upřednostněna povinnost dát přednost splátkovému kalendáři v nějaké rozumné míře, pokud dlužník je ochoten a schopen splácet, před nařízením exekuce. Dluhy se platit musí, ale exekuce nesmí být pro dlužníka likvidační.

Zdroj: www.dsss-praha.cz

Kontakty

Karlovarský kraj – Jiří Froněk,
tel: 777 858 015,
e-mail: dsss.kv@gmail.com

Ústecký kraj – Petr Kotáb, tel: 603 206 308,
e-mail: dsss-ustecker@seznam.cz

Praha – Jiří Petřivalský, tel: 605 408 413,
e-mail: ds.praha@europa.com

Liberecký kraj – Jindřich Nestler,
tel: 724 950 149,
e-mail: nestler@jizersko.cz

Středočeský kraj – Milan Soukup,
tel: 721 389 690,
e-mail: dsss-stredoceski@seznam.cz

Jihočeský kraj – Vlastimil Vach,
tel: 603 356 309,
e-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz

Píseňský kraj – Jiří Štěpánek,
tel: 603 427 704,
e-mail: stepanek-ds@seznam.cz

Pardubický kraj – David Slavík,
tel: 776 226 142,
e-mail: dsss.pce.kraj@seznam.cz

Královéhradecký kraj – Jaroslav Drtina,
tel: 773 881 488, e-mail: dsss-khk@email.cz

Jihomoravský kraj – Simona Skoumalová,
tel: 723 223 749, e-mail: info@dsss-jmk.cz

Moravskoslezský kraj – Iveta Machová,
tel: 603 945 816,
e-mail: ds.moravskoslezsky.kraj@seznam.cz

Olomoucký kraj – Marek Vozdecký,
tel: 608 030 186,
e-mail: dsss.olomouc@email.cz

Zlínský kraj – Erik Lamprecht,
e-mail: dsss_zk@fastmail.fm

Volební konto

Bankovní účet Dělnické strany sociální spravedlnosti je veden u GE Money Bank. Číslo účtu:

197 230 562 / 0600

Členské a sponzorské finanční příspěvky můžete zasílat složenkou typu C na adresu DSSS: PO BOX 3, 161 00 Praha 6.

Děkujeme Vám za jakoukoliv finanční pomoc.

MOUDRÁ SLOVA

„Velký politik se pozná podle toho, že jeho myšlenky žijí i po jeho smrti anebo po jeho porážce.“
Napoleon Bonaparte

PŘIHLÁŠKA

DĚLNICKÁ STRANA SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné číslo:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

..... Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS),
Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6 (info@dsss.cz)

Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)